

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklēsiastikē Istorya, Eklogai Apo Tōn Istoryōn
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoreetus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XXIV. De continua serie historiarum, quae ad nostra usque tempora
servata est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

Κεφ. κγ'.

Πιεῖ καθάποντας ἀπὸ ινσῆτα τὰς μήνας
μανελίου.

ΩΣὸν ἐκαὶ ④ χρόνοις πάσῃ αἰε-
λέσαι αναγραφεῖν, ισέον, ὡς Βεβασί-
λιδην ιερῶν οὐνόματος, καὶ ἔστιν
δυοκαθένα περὶ μηνὸς δέκα κύριου. σωὶς
τίβεριον ἐτη τεία, μῆνας ἔνδεκα. τὰ σὲ
πάντα ἐτη, ὃς καὶ δέκα περὶ μηνὸν ἔννέα
κύριου. ἔκαστη λόγος εἴη τίβεριον· καὶ ἔα-
νι τε, ἐτη τέσσαρος ὡς συνάγεται δύο ρω-
μίλια μέχει τῆς αναρρίσεως μανελίου τι-
βερίου, ὡς εταῖς περιστροφαῖς παρέγνη
δεσμώτας ἐτη.

Κεφ. κδ'.

Πιεῖ καὶ εἴρηται ισοεις μήνες ἡμέρας συζευγίας.

Στὴν θεῷ ἐγένετο καὶ τὰ τῆς ἐκκλησίας
καὶ ισοειδεῖς εὐσωμότιοις ἀπόκειται διὰ
τὴν ιερομένων. μέχει μὲν κανταῦτην εὐ-
σεβίαν περὶ παμφίλια. ὃς ἐκέντητο μέχει θεο-
δοσίτεον, θεοδωτίῳ σωζομένῳ τε καὶ
σωκότι, καὶ ὃν ὁ πατέρων ἡμῶν ὃς ἐξέλεξε πέ-
ντα. καὶ ηὔδεχαί τοι καὶ ηὔρετεν ισοειδεῖς
καὶ εἱμοντοις φιλοπόνοις διασώζεται, μω-
σεῖς μὲν αρξαῖται ισοειδεῖς καὶ συγχευόνται
ὡς τοῖς ταῖς τέταρται συναγαγόσται σα-
φῶς ἀποδεδειλαι, τὰ διὰ δέχαται κόσμος
ἀληθῶς γράψαται, ὃς ὁντινούχαντα τῷ
θεῷ μεματηκεν αὐτὰ τὸ σῶμα σέρεται, καὶ ὃν
④ μετὰ αὐτὸν τὴν ἡμέραν περιστροφήν
θρησκείαν διὰ τῆς θείας ἀπετείνει γραφής.
πολλοὶ σὲ καὶ ιωσηπότερον ἔχοντεν ισοειδεῖς,
χειρῶν ἐσταύται τυγχάνεσσαν. ὅσα δὲ
εἴτε ματάδη, εἴτε μῆτρα ἀληθῶν γεγένη-
ται, ἐλλήνων τε καὶ τῷ δέχαται βαρβάρων
περὶ ἔστιν τε καὶ περὶ διαγωνιζομένων, ή εἴ τι καὶ ἄλλο ἔξεργα διη-
ξόται αὐθρώποις ιερογανοῖσιν, χαροκόπιτε
γέγενται, καὶ θεοπόμπων ή εφόρων, καὶ ἄλλοις

A

CAP. XXIII.

Computatio temporum, à Justino Juniore in-
que ad Mauritium.

PORRO ut tempora accuratissime
distinguantur, sciendum est Justinum
Juniores solum quidem imperas-
se annis duodecim, & mensibus decem
cum dimidio: cum Tiberio autem
collega, annis tribus ac mensibus un-
decim. Funt itaq; in universum anni
Imperii Justini sedecim cum mensibus
B novem ac dimidio. Tiberius verò im-
peravit solus annis quatuor. Quare à
Romulo usq; ad nuncupationem au-
gustam Mauritii Tiberii, colliguntur
anni sicut tum Superiora, tum præ-
fens temporum descriptio declaravit.

CAP. XXIV.

De serie historiarum, que ad nostra usque
tempora servata est.

ET Ecclesiastica quidem historia,
Deo dante, in unum corpus dige-
sta, ad nos pervenit, studio atque in-
dustria optimorum Scriptorum. Ad
C Constantini quidem usque tempora,
studio atq; opera Eusebii, cognomen-
to Pamphili. A Constantini autem Im-
perio, usq; ad principatum Theodosii
Junioris, studio atq; industria Theodo-
riti, Sozomeni ac Socratis: Per ea de-
nique quæ nos in præsenti opere colle-
gimus. Antiquior autem historia, tam
sacra, quam profana, ipsa quoq; à viris
studiosis atque industriis per ordinem
temporum digesta habetur. Moses e-
nīm, qui primus historian scribere ag-
gressus est, sicut ab illis qui hujusmodi
res collegerunt certissime demonstra-
rum est: res ab ipso mundi exordio
gestas verissime conscripsit, sicut à
Deo didicerat, quocum in monte Si-
na fuerat collocutus. Alii deinde eum
secuti, religione nostræ viam munien-
tes, ea quæ subsecuta sunt, sacrī volu-
minibus exposuerunt. Sed & Josephus
copiosam nobis reliquit historiam,
eamque utilē proflus ac fructuosam.
Quæverò vel fabulosa sunt, vel re ipsa
acciderunt inter Græcos ac priscos
barbaros, dum Græci inter se ipsi, aut
adversus Barbaros decertarent; aut si
quid aliud gestum est ab eo tempore,
ex quo illi homines primū extitisse
aceperant: Charax & Theopompus
atque Ephorus, & innumerabiles alii

Kkk

perscriperunt. Romanorum verò res A ἀναρτίμοις. αἱ Ἰερά ρωμαϊκαὶ τελέσεις πρι-
σταν κοσμικῶν ισορίαν ἐν αὐτοῖς φεύγου-
σαι, οὐ εἰ τι Καὶ ἄλλο γέγονεν, εἴτ' εἰ μη-
τὰς διατερμένων, εἴτε κατ' ἑτέρων σημ-
τόνων, τεπόνται, διονυσίων τῷ αἰώνι-
ναστικὸν τῶν λεγομένων ἀξογήνων πι-
ισορίαν ἐλκύσαντι μέχει τῇ πτερότε πε-
ρό. Οὐχίνεις ὅποι λιθίων μεγαλοποιή-
καταγαγόντι εἴσας τῆς καρχηδόνος Θαλάσσης,
ἄπειρος αἴπαντος ἐνκενώς διέτερηρ, ἐλασσω-
τερούντες ἐν ἀγέρας, εἰ Καὶ κατὰ διαφορὰς
γέγονεν κρέστας καὶ τὰ μὲν ἐκείνας ἀστερ-
ειργασμένα, διοδώρῳ τε τῷ σκιλιστή πε-
πούλαι, τὰ μέχεις ιελίας καίσας Θαλάσσης
τῶν καστίων, γεάψαντι μέχεις αὐλαίων ἔτος
ἐμέσης. Εκθεμένης ἐτατοιάτα Σιρανί-
νη, τὰ μέχεις τῆς μαξίμης τελθήσθαι,
νικοστράτει τε τῷ σοφιστῇ τῇ ἐπαπει-
τοῦ συγβάθαντος τὰ ἀπὸ φιλιππείων
μῆγορδιανὸν ἀποτελεῖσαι, ἐντὸς ὁδού αὐτὸς τε
παλμύρας, καὶ τῆς ζαλεοειδεῖς πόρου
αὐχεῖς αἴφιξεν. καὶ δεξιπτωτὴ πλευ-
ρῇ τετων τεπόνται, ἀπὸ μισθίων δέχ-
μενα, καὶ λίξαντις ἐτὸν κλαυθίας τῷ μὲν γα-
ληνὸν βασιλέαν. ὃ σωματικήματι
κάρποικαὶ ἐτεραὶ βάρβαρα ἔθνη, καὶ τη-
λάδα καὶ θράκειαν καὶ ιωνίαν διαπολεμεῖς
ἐπειάζαν. καμέντες Θαλάσσης ἀπὸ διάσπαστη-
ταισιν καὶ μαρικλασσῶν, ἐντὸς τελθήσθαι
εὐκατάντησε. γέγραπται ἡ φειτώχειοιστε-
τῶν ἔντα δειανῷ τε καὶ ασπίῃ κνιδοφύτε-
ταισι δε τῶν ἔξης χερόντων ζωτίων ισόρια μέ-
χεις ὄνωρεις καὶ δέκαδες, τῶν βασιλέων.
Καὶ οὐτα μετ' αὐτὸς σωματεῖοι πείσκει
ρήτορει, καὶ ἐτέροις. ἀπειράπαντα εὐσάτη-
τος ἐπιφανεῖς ἐπιλέγειν πανάεισα σὲ δι-
τύχεσσι, ἐν μὲν ἐντὸς αἰώνεως ἵλιος, τοῦ
ἐτέρου, ἐντὸς διωδεκάτης ἐπεις τῆς αναστά-
τησις βασιλέας. καὶ τεπούπινοι σὲ τῷ ρήτορει
πεπούλαι τὰ οὖτε ἐκείνας ἐν τῷ ιερό-
ντε χρέωνται. καὶ τὰ ἔχομέντα ἐτατί αγα-
θῶν τῷ ρήτορει καὶ ιωάννη ἐμῷ τε πολὺ^{τοῦ}
καὶ συγκεντι κατ' εἰρμὸν ισόρη), μέχειτι

χοσρέωτεν νέας τοπού ρωμαίος φυγῆς, καὶ τῆς
εἰς τὴν αὐτὸν Βασιλείαν ἀποκαλασάσεως·
μανεκής μηδεμῶς τοπού τὴν περιέχειν ελειμύ-
σαι^Θ, ταῦθεν αμένενος δὲ Βασιλικᾶς, καὶ
μάλιστα τάχιστα εἰς τὴν Βασιλείαν χείμασί
τε μεγάλοις καὶ τεραβόλμασι καταγαγόν^Θ,
εἴς μήπω ἔτυχον εἰδεδωκότες· αφεῖν καὶ
ημᾶς τῆς ἀνωθεν ἐπιμερπάσης ἐυρθμείας ἐν
τοῖς ἐφεξῆς τὰ τοποφορεῖται ορόμην.

tem deinceps subsecuta sunt, usque ad
Junioris Chostris fugam ad Romanos,
& ejusdem restitutionem per Mauri-
cium: qui nihil cunctatus profugum
regali magnificentia exceptit, & maxi-
mis sumptibus ac copiis in regnum
suum cum reduxit: scriperunt quidem
Agathias Rhetor & Joannes civis & co-
gnatus meus: nondum tamen histo-
rias suas in lucem ediderunt. Quibus
de rebus nos quoque, si divina adfue-
rit clementia, ea quæ decet dicturi
sumus.

Τέλος τε εἰς τῆς ἐκκλησιαστικῆς
ἱστορίας ἐναγγείος.

Finis Libri quinti Ecclesiastice histo-
rie Euagrii.

ΤΑΔΕ ΕΝΕΣΤΙΝ ΕΝ ΤΩ ΕΚΤΩ ΤΟΜΩ
τῆς ἐκκλησιαστικῆς ιστορίας ἐναγγείος Χολαργία.

- α'. Περὶ τοῦ γάμου μαρικίς καὶ ἀνγέτης.
- β'. Περὶ ἀλαμυνδάρτες ταραχηνών καὶ τῷ γένει αὐτῷ νααμάνη.
- γ'. Περὶ τῆς στρατηγίας ιωάννην φιλιππικῆς, καὶ ὡν τοπεράχασι.
- δ'. Περὶ στρατηγίας τοισκού, ὃν τέπονθεν οὐδὲ τῇ στρατῇ επανασάν^Θ αὐτῷ.
- ε'. Περὶ τῆς γερμανῶς εἰς τὴν τῶν ὄλων δρογλίων αἰκατίσις καταχέσεως.
- ϛ'. Ως ὁ βασιλεὺς φιλιππικὸν πάλαι οὐζαπέτειλεν· οὐ δέσαλος τέτων εἰς ταξ-
εδέξατο.
- ζ'. Περὶ γρηγορίου τοῦ θεοπόλεως, καὶ τῆς καὶ αὐτῷ γνωμένης συκοφαντίας, καὶ
ὅπως τε ταύτην Φιλαδέλφειαν εὔλεγξεν.
- η'. Ως πάλιν οὐδὲ σεισμὸν οὐθεόπολις ἐπαθεν.
- θ'. Ως οἱ βάρβαροι θαρρότατες τῇ τῇ στρατῇ τῷ βασιλέως αποσάσι, τῷ
τοις τοποσβαλόντες, οὐδὲ γερμανῶν οὐδὲ θητοσι.
- ι'. Περὶ τῆς τῷ βασιλέως εἰς τοῦ αποσάσας φιλανθρωπίας.
- κα'. Ως γρηγόριος οὐθεόπολεως εἰς διαλλαγάς οὐζαπέτειλη τῇ στρατῇ.
- λ'. Δημητροείδη γρηγορίου τοις τον σεαλόν.
- μ'. Οὐκέτι τὸ δημητροεῖσαι γρηγορίου, μελέθεντας γνώματις οἱ στρατιώται, καὶ
πάλιν δέχοντες φιλιππικὸν σεαληγόν.
- ν'. Περὶ τῆς ἀλώσεως μαριυρεπόλεως.
- ο'. Περὶ τῆς στρατηγίας κομμῆνος, καὶ ἀλώσεως τῷ οὐκέται.
- π'. Περὶ τῆς αναφέσεως ὄρμισδος.
- ϙ'. Περὶ τῆς τορεὸς ήμᾶς Φυγῆς τῷ νέᾳ χοσρέῳ.
- ϙ'. Ως ὁ βασιλεὺς γρηγορίου καὶ δομεδίανον εἰς ἀπάντησιν χοσρέῳ οὐζαπέτειλεν.
- ϙ'. Ως πάλιν τὸν δρογλίων πέσων χοσρέης ἔλασις, ρωμαίων ἀλιθίσωμαραμένων.
- ϙ'. Οὐκαντὶς ἐκένον καὶ εἰς ἡγία μήτηρα μετανοεῖ.
- ϙ'. Περὶ ὧν ἐπειμψε χοσρέης αναθημάτων τῷ ἀγίῳ μαρίνῃ σεργίῳ.
- ϙ'. Περὶ νααμάνης τῷ ταραχηνῷ.
- ϙ'. Περὶ τῆς τελεθῆς τῷ ὀντάγιοις συμεὼν τῷ νέᾳ συλήτῃ.
- ϙ'. Περὶ τῆς τελεθῆς γενηγορίου ἐπισκόπου θεοπόλεως, καὶ αποκαλασάσεως
ἀνασασίας.